

ны, за да освати воды-ты, и да испълни, което е свато, праведно и Богъ угодно.

2. Богъ е единъ спорѣдь сщество-то, а трѣиченъ въ лица-та, Отецъ, Сынъ, и Духъ Святый.

ПРАВОВОУЧЕНІЕ.

Не е доволно да имаме себе си за свършени Христіани само из това, сирѣчь, че сме са кръстани въ имя-то на сватыхъ Троицъ, иъ должни сме из вси-чкы-ты си силы да пазимъ и обѣщаніа-та, които е далъ заради насъ възпріемникъ-тъ ни прѣдъ Бога и прѣдъ Христовъ-тъ цркви, когато да са кръстимъ. Мы сме са кръстани, за да живѣемъ свато, и да упазимъ непорочно истаѣннъ-тъ одѣждъ, въ кождо сме са облѣкли при излазаніе-то нъз сватый купѣль: Яко ли живѣемъ противно-то на това, то строго ще вѣдемъ истазани за него отъ праведнаго сѣдѣхъ Бога.

ЕВАНГЕЛІЕ

НА ПРАЗНИКЪ СРѢТЕНІЕ ХРИСТОВО.

Лукн. гл. 2, ст. 23—40. зач. 7—8.

Съдържаніе. Излагатса обстоятелства на призованіе-то Христово въ храма Іерусалимскый.

ПРИНЕСЕНІЕ-ТО ХРИСТОВО ВЪ ХРАМА.

1. Вознесѣста ѿго (т. е. Іиса) во Іерусалимъ, поставити ѿго прѣдъ Гдѣмъ, ѿкоже ѣсть писано въ законѣ Гдни: ѿкѡ всѣкъ младенецъ мъжека полъ, разверзѡа ложеиѡ, свѣто Гдѣви наречѣтса (а): ст. 23.